
Niyetlenilmemiş Neticeler^o

Indur Goklany^{oo}

Geçen yıl, çevre için duyulan ilgi kamuoyunun gündeminin zirvesine çıkmıştır. Şimdi çevre hareketi kendi yaptığı bir hayaletle yüzleşmek zorundadır. Çevreciliğin en önemli başarısı, insan türünün en önemli çevre zaferlerinden ikisini tahrip etmek için tehdit oluşturmalarıdır. Birincisi, genişlemesi dünya çapında biyolojik çeşitliliğe yönelik biricik en büyük tehdit olan insanlığın tarımsal ayak izinin neredeyse istikrarlı hâle gelmesidir/durağanlaşmasıdır. İkincisi, onsuz tarımsal kullanım için toprağın dönüştürülmesine yönelik baskının daha güçlü olacağı kronik açlık ve kötü beslenmedeki inanılmaz azalıştır.

1990 ile 2003 yılları arasında dünyada tarımsal kullanım için ayrılan toprak miktarı nüfustaki büyüme %20 oranında artmasına rağmen, %2'den daha az arttı. Gelişmekte olan ülkelerdeki kronik açlık, 1970 ile 1990 yılları arasındaki dönemde -nüfus %83 oranında artmış olmasına rağmen- %37'den %17'ye düştü. Büyük ölçüde daha büyük tarımsal verimlilikten kaynaklanan bu iyileşmeler, 1950'den sonra yaklaşık %75 oranında küresel gıda fiyatlarını aşağıya çekilmesine yardım ederek kişi başına gıda üretimini artırdı. Sonuç olarak, daha zengin ve daha fazla

^o“Unintended Consequences”, http://www.cato.org/pub_display.php?pub_id=8206, (15.06.2007). Bu makale, International Herald Tribune'ün 23 Nisan 2007 tarihli nüshasında çıkmıştır.

^{oo} Indur M. Goklany, *The Improving State of the World: Why We're Living Longer, Healthier, More Comfortable Lives on a Cleaner Planet* kitabının yazarıdır.

nüfusa sahip bir dünyadan gelen artan talebe rağmen gıdaya erişim, dünya çapında arttı.

Açlıkta buna dayalı olarak gerçekleşen azalmalar, dahası, tarımsal kullanımlar için toprağın daha fazla dönüştürülmesine yönelik baskıları azalttı.

-Etanol [şeker ve nişastanın fermantasyonundan elde edilen etil alkol, ç.n.] ve diğer biyolojik yakıt girişimleri doğrultusunda bir manivela olan- küresel ısınma histerisi, dünya çapında ürün/ekin temelli yakıtlar için talebi artırmıştır. Bu, şimdi sadece dünya açlığına karşı değil aynı zamanda gelişmemiş toprakların dönüştürülmesine karşı bir tutum alma şeklindeki yarım yüzyıllık kazançları tersine çevirme doğrultusunda tehdit içermektedir.

The Wall Street Journal'a göre, gıda maliyeti, geçen yıl boyunca Hindistan'da %10'dan fazla, Çin'de %6 artmıştır. Bu, kısmen, mısırın (*corn*) biyolojik yakıtlara dönüştürülmesinden kaynaklanmaktadır.

Devlet tarafından desteklenen etanol tarafından sıkıştırılan ABD'deki çiftçiler, 2007'de mısırdaki 90,5 milyon [0,4047 hektarı 1 hektara eşit olan İngiliz ve ABD arazi ölçüsü anlamında] hektar alanda tarım yapmayı plânlıyorlardı; bu rakam, 1944'ten sonraki en yüksek seviyeydi ve rekorduydu; bu süre zarfında soya, pirinç ve pamuk için ayrılan ekin alanları düşüyordu.

Ayrıca, benzinle yer değiştirsin diye Avrupa'nın biyolojik yakıtlara yönelik talebi, Endonezya ve Malezya'daki [savun, mum, vb. gibi şeyler yapmakta ve yemeklerde kullanılan, ç.n.] hurma yağı ekim alanları için yağmur ormanlarının kitlesel katliamı plânlarını ateşliyor.

Başka şeylerle birlikte bu yağmur ormanları, Sumatra kaplanı, Borneo orangutanı ve Malezya fili için sığınak olmaktadır.

İroni şu ki, küresel ısınma üzerine histerilerin çoğu, bizzat çok sayıda türün yok olmasına sebep olan ve dünya çapında, özellikle de gelişmekte olan ülkelerdeki açlığı artıran ilgilerle tahrik edilmektedir. Yine de biyolojik yakıt çözümü sadece, bütün hesaplamalar yönünden kötü olan meseleleri daha da kötü hâle getirecektir.

Çok sayıda siyasetçi ve çevreci baskı grubu talep ettiği için küresel ısınma dünyanın en önemli çevre sorunu olarak pompalandığı sürece, iklim değişikliğiyle mücadele etmedeki diğer seçenekleri akılcı bir biçimde değerlendirmek neredeyse imkânsız olacaktır veya küresel ısınma histerinden dolayı serbest kalan niyetlenilmemiş neticelerle karşılaşılacaktır.

Çeviren: Yusuf Şahin